

Referat fra klubbmøte nr. 16 den 21. november 2019

Referent: Morten Opstad

Møtet ble ledet av: Terje C. Gløersen, President

Åpning: Totalt to gjester ble ønsket velkommen. Det var 60 medlemmer til stede på møtet, inkludert gjestene. Presidenten bidro også denne gang med et Gruk ordtak fra Piet Hein.

Klubbsaker: Fire medlemmer i klubben er med i Mærradalen Mannskontor Int, som hadde hatt konsert i Ullern kirke 18. november. Det ble minnet om julemøtet i Rokokkosalen 19. desember. Det er fortsatt noen plasser igjen, og det er nødvendig at man melder seg på. Anne Louise Hoen fortalte om 4 unge fotball spillere fra Zambia, som var i Norge på kulturutveksling gjennom Idrettens fredskorps. Hun oppfordret oss til å invitere dem hjem eller med på tur til hytta, slik at vi gjensidig kan lære mer av hverandre.

Dagens tre minutter: Brit Fløistad tok i sitt innlegg utgangspunkt i at det nå er 30 år siden FN konvensjonen om barns rettigheter ble vedtatt (20.11.1989). I sin erklæring om menneskerettighetene har FN fastslått at barn har rett til spesiell omsorg og hjelp. Brit tok for seg hovedhensynet i konvensjonen i relasjon til den pågående diskusjonen om IS barna. Iht FN-konvensjonen er det alltid hensynet til barnets beste som skal være det grunnleggende hovedhensyn. Dette skal gjøres i en egen vurdering og denne skal tillegges større vekt enn andre hensyn. Brit mente dette nå var honnørord uten reelt innhold. Hun var meget kritisk til at det nå er innvandringsministeren som uttaler seg om IS-barna. FN-konvensjonen og barnas beste har intet med innvandring å gjøre.

Foredrag: Dagens foredragsholder var riksantikvar Hanna Geiran, som hadde gitt følgende tittel på sitt foredrag; «Kulturarv som ressurs». Hanna Geiran ble introdusert av Anniken Thue. Hanna Geiran ble utnevnt som ny riksantikvar 26. oktober 2018. Geiran er utdannet sivilarkitekt og har vært ansatt i firmaer med ulike byggeoppgaver, blant annet antikvarisk rehabilitering. Hun har vært ansatt hos Riksantikvaren siden 2005, og ble seksjonssjef i 2012. I 2014 ble hun avdelingsdirektør for kulturminneavdelingen. Hun er landets første kvinnelige riksantikvar, siden embetet ble opprettet i 1912. Hanna Geiran holdt et engasjert foredrag om den brede virksomheten til Riksantikvaren og foretok et streiftog gjennom kultur Norge med en rekke bilder. Hun gikk nærmere inn på områder man var særlig opptatt av, slik som; a) at Norge har 8 steder på verdensarvlisten – det er få i Norge som forstår betydningen av å komme på denne listen. b) Kulturminnevernet i kommunene – mange planer er underveis. Viktig at kulturarv kan tas vare på uten å benytte fredningsinstituttet. Plan- og bygningsloven er i de fleste tilfeller tilstrekkelig. c) Fartøyvernet – det nedlegges et betydelig frivillig arbeid innenfor fartøyvernet. d) Kirkebyggene i Norge er i sterkt forfall – mange av disse er betydelige kulturminner – behov for et bevaringsprogram. Geiran kommenterte på utviklingen de siste 50-60 årene på interessen for og betydningen av å ta vare på kulturarven. Som eksempel gikk man i Bergen på 50-tallet i demonstrasjonstog for å rive Bryggen i Bergen. 40 år senere står den på Verdensarvlisten. Det skal ikke være et motsetningsforhold mellom kulturvern og utvikling. I dag aksepteres nettopp at utviklingen skjer gjennom kulturvern. Kulturminnevern er en ressurs. Som eksempel ble nevnt Gamlebyen i Fredrikstad hvor verdiene øker pga kulturarven som er tatt vare på. Geiran viste til at 2% av BNP skriver seg fra verneverksomhet. Kulturminneverdi er en sirkulær økonomi, i den forstand at ressursene forblir i økonomien lengst mulig gjennom vedlikehold og gjenbruk.

Geiran avsluttet sitt foredrag ved å kommentere prosessen med Y-blokken i Regjeringskvartalet. Og for ikke å snakke om alle statlige bygg i Oslo som nå blir stående tomme – Nasjonalgalleriet – Deichmann bibliotek – Kunstindustrimuseet mm